

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

**ΑΠΟΦΑΣΗ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ**

της προσφυγής αριθ. 8628/02
που κατατέθηκε από τον Α Λ
κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας στις 9 Δεκεμβρίου 2004 σε συμβούλιο αποτελούμενο από τους:

Κύριο Λ. ΛΟΥΚΑΪΔΗ, *πρόεδρο,*

Κύριο Κ.Λ. ΡΟΖΑΚΗ,

Κυρία F. TULKENS,

Κύριο P. LORENZEN,

Κυρία N. ΒΑΙΙĆ,

Κύριο D. SPIELMANN,

Κύριο S.E. JEBENS, *δικαστές,*

και τον κύριο S. NIELSEN, *γραμματέα τμήματος.*

Λαμβάνοντας υπόψη την πιο πάνω αναφερόμενη προσφυγή που κατατέθηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2002,

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από την εναγόμενη κυβέρνηση και εκείνες που κατατέθηκαν σε απάντηση από τον προσφεύγοντα,

Αφού διασκέφθηκε, εκδίδει την πιο κάτω απόφαση:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Ο προσφεύγων, κ. Α Λ, είναι έλληνας υπήκοος που γεννήθηκε το 1932 και κατοικεί στην Αθήνα. Η εναγόμενη κυβέρνηση εκπροσωπείται από τους απεσταλμένους του αντιπροσώπου της, κ. Μ. Απέσσο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κ. Ι. Μπακόπουλο, Δικαστικό Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, όπως εξετάστηκαν από τους διαδίκους, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

Το 1976, ο προσφεύγων διορίστηκε οικονομικός σύμβουλος στην μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδας στη Γενεύη. Το 1978, προήχθη στον βαθμό του αναπληρωτή γενικού διευθυντή και διορίστηκε υπουργός σύμβουλος της αντιπροσωπείας. Στη συνέχεια, η θέση του καταργήθηκε, αλλά ο προσφεύγων παρέμεινα στα καθήκοντά του μέσω ανανεούμενων ετησίων συμβάσεων. Το 1986 απολύθηκε.

Στις 12 Φεβρουαρίου 1990, ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών προσφυγή κατά της άρνησης του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας να ανανεώσει την σύμβασή του ως οικονομικός σύμβουλος στην μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην Γενεύη. Ζήτησε ως αποζημίωση 930.378 δραχμές και 94.590 δολάρια ΗΠΑ. Ο προσφεύγων βεβαιώνει ότι «η θέση αυτή εξομοιούτο, σε ό,τι αφορά την ποιότητα και τις απολαβές κάθε είδους, προς εκείνη του πρώτου συμβούλου της Πρεσβείας της Βέρνης». Προσθέτει ότι τα καθήκοντά του συνίσταντο «στην εκπροσώπηση της Ελλάδας ενώπιον

διεθνών οικονομικών θεσμών στη Γενεύη (CNUCED, ECOSOC, GATT, CCI, BIT, Επιτροπή 13 της ΕΟΚ, κλπ.) και στη συμμετοχή σε επίσημες αποστολές εκτός Ελβετίας».

Στις 22 Απριλίου 1992, το δικαστήριο έκανε δεκτή την αίτηση του προσφεύγοντος και καταδίκασε το Δημόσιο στην καταβολή των ποσών που ζητήθηκαν ως αποζημίωση (απόφαση αριθ. 5177/1992).

Στις 13 Αυγούστου 1992, το Κράτος κατέθεσε έφεση κατά της απόφασης αυτής.

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1995, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών περιόρισε το ποσό της αποζημίωσης που επιδικάστηκε στον προσφεύγοντα (απόφαση αριθ. 4256/1995).

Στις 4 Ιουνίου 1996, το Δημόσιο άσκησε αίτηση αναίρεσης. Υποστήριξε ειδικότερα ότι η ανάκληση του προσφεύγοντος από την θέση του δεν ήταν αυθαίρετη και ότι ο τελευταίος δεν είχε κανένα δικαίωμα αποζημίωσης. Η συζήτηση έλαβε χώρα, μετά από πολλές αναβολές, στις 10 Νοεμβρίου 2003.

Στις 8 Δεκεμβρίου 2003, το Συμβούλιο της Επικρατείας αναίρεσε την προσβληθείσα απόφαση και παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου (απόφαση αριθ. 3570/2003). Η υπόθεση εκκρεμεί σήμερα ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου.

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

1. Επικαλούμενος το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, ο προσφεύγων παραπονέθηκε αρχικά για την διάρκεια της διαδικασίας.

2. Επικαλούμενος την ίδια διάταξη, ο προσφεύγων παραπονέθηκε, στις παρατηρήσεις του σε απάντηση εκείνων της Κυβέρνησης, για το δίκαιο της διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Υποστήριξε επίσης ότι ήταν θύμα μιας παραβίασης των

δικαιωμάτων του που προστατεύονται από τα άρθρα 3 και 8 της Σύμβασης.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. Ο προσφεύγων παραπονείται για το δίκαιο και την διάρκεια της διαδικασίας. Επικαλείται το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, του οποίου τα εφαρμοστέα αποσπάσματα έχουν ως εξής:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως (...) εντός λογικής προθεσμίας, υπό δικαστηρίου (...) το οποίο θα αποφασίση (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...).»

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το άρθρο 6 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Σε ό,τι αφορά την ουσία, εκτιμά ότι η προσφυγή είναι αβάσιμη.

Ο προσφεύγων αντικρούει τις θέσεις αυτές.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει την νομολογία του, σύμφωνα με την οποία, για να καθοριστεί η εφαρμογή του άρθρου 6 § 1 στους δημοσίους υπαλλήλους, είτε αυτοί είναι μόνιμοι είτε επί συμβάσει, πρέπει να υιοθετηθεί ένα λειτουργικό κριτήριο, θεμελιωμένο πάνω στη φύση των καθηκόντων και των ευθυνών του ενδιαφερομένου υπαλλήλου, και να επαληθευτεί αν η απασχόλησή του εμπεριέχει μία άμεση ή έμμεση συμμετοχή στην άσκηση της δημόσιας εξουσίας και στα καθήκοντα που στοχεύουν στην προστασία των γενικών συμφερόντων του Κράτους ή άλλων δημοσίων οργανισμών (βλέπε την απόφαση *Pellegrin κατά Γαλλίας* [GC], αριθ. 28541/95, §§ 64-67, CEDH 1999-VIII).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απασχόληση του προσφεύγοντος ως οικονομικού συμβούλου μέσα σε μία διπλωματική αντιπροσωπεία συνεπαγόταν – λαμβανομένης υπόψη της φύσης των καθηκόντων και των ευθυνών που περιελάμβανε, όπως τα περιγράφει ο ίδιος – μία άμεση συμμετοχή στην άσκηση της δημόσιας εξουσίας.

Επεται ότι αυτό το τμήμα της προσφυγής είναι ασυμβίβαστο καθ'ύλην προς τις διατάξεις της Σύμβασης με την έννοια του άρθρου 35 § 3 και πρέπει να απορριφθεί κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 § 4.

2. Σε ό,τι αφορά τέλος τις άλλες αιτιάσεις που προβλήθηκαν από τον προσφεύγοντα, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που έχει στην κατοχή του και στο μέτρο που είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί των διατυπωθέντων ισχυρισμών, το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε οποιαδήποτε ένδειξη παραβίασης των δικαιωμάτων και ελευθεριών των προστατευομένων από τα άρθρα 3 και 8 της Σύμβασης.

Επεται ότι αυτό το τμήμα της προσφυγής είναι προδήλως αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα,

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη.

(υπογραφή)

Søren NIELSEN

Γραμματέας

(υπογραφή)

Λουκής ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου
εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 2005

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετροτσόπουλος

